

Sygn. akt II K 91/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Władysław Kizyk

Protokolant: stażysta Joanna Deręgowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu Beaty Dziewiątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 05 grudnia 2017 r.

sprawy P. G., syna J. i M. z domu S., urodzonego (...) w R.

skazanego prawomocnymi wyrokami :

I. Sądu Rejonowego w B.z dnia 28 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt **II K (...)** za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 19 września 2011 r., na podlegającą wykonaniu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 20 września 2011 r. od godz. 06:05 do godz. 15:00;

II. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w E.z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt **II K (...)**, którym w punkcie I rozstrzygnięcia połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Okręgowego w E. z dnia 29.04.2015 r., w sprawie o sygn. akt II K (...)

- Sądu Rejonowego w D.z dnia 18.01.2016 r., w sprawie o sygn. akt II K (...)

i wymierzono wykonalną karę łączną 5 (pięciu) lat i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres odbytej przez skazanego kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K (...) Sądu Okręgowego w E. od dnia 30 lipca 2014 r.

o wydanie wyroku łącznego

I. na mocy art. 575 § 1 k.p.k. stwierdza, że wyrok łączny Sądu Okręgowego w E.z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt II K (...)traci moc z chwilą uprawomocnienia się niniejszego wyroku łącznego;

II. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 85a k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 4 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego P. G. wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w B. z dnia 28 marca 2012 r., w sprawie o sygn. akt **II K (...)** i wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w E. z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt **II K (...)**i wymierza skazanemu P. G. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K (...) Sądu Rejonowego w B., na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniu 20 września 2011 r. od godz. 06:05 do godz. 15:00 i okres odbytej przez skazanego kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K (...)Sądu Okręgowego w E. od dnia 30 lipca 2014 r.;

III. stwierdza, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych podlegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie § 17 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. P. kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) plus podatek VAT tytułem obrony udzielonej skazanemu z urzędu;

V. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego P. G. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Sygn. akt II K 91/17

UZASADNIENIE KARY ŁĄCZNEJ

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za wyżej wskazane przestępstwa.

Wymierzając karę łączną w pkt. II wyroku łącznego, Sąd rozważał przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami skazanego P. G. istnieje ścisły związek przedmiotowy oraz podmiotowy i za jakim ukształtowaniem kary łącznej przemawiają okoliczności, które zaistniały po wydaniu prawomocnych wyroków w sprawach Sądu Rejonowego w D. (sygn. akt II K (...)), Sądu Okręgowego w E. (sygn. akt II K (...)) i Sądu Rejonowego w B. (sygn. akt II K (...))

Zgodnie bowiem z utrwalonymi w judykaturze poglądami, wymierzając karę łączną, Sąd powinien rozważyć przede wszystkim, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak (OSNKW 1984/5-6/65). Przy wymiarze kary łącznej nie bierze się pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kary za poszczególne przestępstwa, gdyż te podlegają odmiennym zasadom, w szczególności ocenie stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Gdyby okoliczności te uwzględnić ponownie przy wymiarze kary łącznej, prowadziłoby to do ponownego sądenia za czyny już osądzone, do ukrytego weryfikowania rzeczy osądzonej, a więc do postąpienia sprzecznego z zakazem ponownego sądenia. Przy wymiarze kary łącznej bierze się pod uwagę jedynie stopień związku między poszczególnymi przestępstwami, ich łączność przedmiotową i podmiotową. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy – ich kumulacja, to jest sumowanie (por. Prok. i Pr. 1996/2-3/16).

Sąd w przedmiotowej sprawie badał zarówno charakter i rodzaj popełnionych czynów, jak i zachowanie samego skazanego po wydaniu wyroków jednostkowych. Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym istotny wpływ ma bowiem również zachowanie się skazanego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (OSNKW 1986/5-6/39).

Kara łączna orzeczona wobec skazanego P. G. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w E.z dnia 28 października 2016 r. w sprawie II K (...) dotyczyła przestępstw przeciwko rodzinie i wolności seksualnej oraz przeciwko zdrowiu, których skazany dopuścił się w odstępach czasowych od października 2007r. do 29 lipca 2014r. i tak:

- kara 1 roku pozbawienia wolności dotyczyła skazania wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w D. (sygn. akt II K (...)) za przestępstwo z art. 207 § 1 kk popełnione od października 2007r. do 29 lipca 2014r.,

- kara 5 lat pozbawienia wolności dotyczyła skazania wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w E. (sygn. akt II K (...)) za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt. 2 i 3 kk w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. popełnione w dniu 29 lipca 2014r.

Nadto P. G. skazany został na karę 1 roku pozbawienia wolności wynikającą ze skazania Sądu Rejonowego w B.z dnia 28.03.2012r. sygn. akt II K (...)za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278§ 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 19.09.2011r. Przy czym Sąd Rejonowy w B. pierwotnie wykonanie kary pozbawienia wolności

warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby (k. 12-13). W związku z kolejnymi skazaniami Sąd Rejonowy w B. w dniu 14.06.2017r. prawomocnie zarządził wykonanie tejże kary pozbawienia wolności (k. 213 akt SR B. II K (...)).

Tym samym czyny przestępne objęte skazaniami Sądu Okręgowego w E. (II K (...)) oraz Sądu Rejonowego w B. (II K (...)), zostały popełnione w okresie przestępczego działania skazanego, objętego skazaniem Sądu Rejonowego w (...)(II K (...)).

Z drugiej jednak strony należy mieć na uwadze, iż omawiane czyny skazanego P. G., za które wymierzono jemu poszczególne kary jednostkowe popełnione były w różnych okolicznościach i miejscach, na szkodę różnych osób pokrzywdzonych, zaś sposób działania skazanego różnił się w poszczególnych przypadkach. Zatem w tym aspekcie trudno dopatrzeć się bliższego związku między nimi.

Nie bez znaczenia dla wysokości kary łącznej orzeczonej wobec P. G. pozostaje ilość czynów popełnionych przez tego skazanego. Jest to istotny czynnik prognostyczny, przemawiający za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Skazany P. G. był dotychczas kilkakrotnie skazywany wyrokami różnych sądów i ta okoliczność również przemawia za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zasady absorpcji, albowiem pozwala na wysnucie wniosku o niepoprawności skazanego.

Przy wydawaniu wyroku łącznego należy także zawsze przeprowadzić dowód z aktualnej opinii o skazanym odbywającym karę pozbawienia wolności po to, aby mieć orientację, jak przebiega proces jego resocjalizacji, co nie jest obojętne przy określaniu okresu kary łącznej pozbawienia wolności (por. wyrok SN z dnia 22 stycznia 1991 r., IV KR 100/90, OSP 1992/6/137).

Z aktualnej opinii o skazanym, wydanej przez Dyrektora Zakładu Karnego w G. wynika, że jego dotychczasowe zachowanie podczas odbywania kary pozbawienia wolności jest oceniane jako dobre. Był on dotychczas wielokrotnie nagradzany. W systemie programowego oddziaływania funkcjonuje w tej jednostce penitencjarnej w sposób właściwy (k. 15-16).

Powyzsze przesłanki pozwalają na stwierdzenie, że proces społecznej readaptacji skazanego przebiega właściwie, lecz z całą pewnością jeszcze się nie zakończył, zważywszy na rozmiar orzeczonych dotychczas kar i okres jego pobytu w warunkach izolacji więziennej.

Zważywszy na omówiony wyżej częściowy związek zachodzący pomiędzy zbiegającymi się czynami w omówionych sprawach, a także na przedstawione rozważania odnośnie zachowania skazanego w zakładzie karnym, Sąd przyjął, iż w niniejszej sprawie uzasadnione będzie wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady asperacji, tj. częściowego pochłaniania.

W ocenie Sądu, zastosowanie wobec P. G. zasady pełnej absorpcji byłoby zbyt dużą premią dla skazanego, zaś kumulacja kar jednostkowych nosiłoby cechy nadmiernej surowości. Sąd podziela pogląd, iż wymiar kary łącznej na zasadzie kumulacji (prostego sumowania kar) powinien należeć do wyjątków. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która z reguły będzie przekraczać potrzeby resocjalizacyjne. Oddziaływanie resocjalizacyjne związane z wykonywaniem kary przebiega niezależnie od tego, czy kary wykonywane są po kolei, czy w systemie kary łącznej (Komentarz do art. 1-116 kodeksu karnego. Część ogólna pod red. K. Buchały i A. Zolla, Zakamycze 2000, str. 563). Z drugiej strony, Sąd miał na uwadze utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądy, iż wyrok łączny nie może być premią dla przestępcy popełniającego większą ilość przestępstw, lecz opiera się na założeniu, że samo wydanie wyroku powinno być ostrzeżeniem dla skazanego przed popełnieniem nowego przestępstwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1982 r., VI KZP 5/81, OSNPG 1981/5/43, wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 4 października 2000 r., II AKa 175/00, KZS 2000/10/31).

W przypadku skazanego P. G., zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji miałoby na niego, zdaniem Sądu, demoralizujący wpływ i mogłoby powodować przekonanie, że dzięki instytucji wyroku łącznego nie będzie ponosił odpowiedzialności karnej za wszystkie popełnione czyny.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk, Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Najsurowsza kara jednostkowa wynikająca z wyroku Sądu Okręgowego w E.w sprawie II K (...) wynosiła 5 lat pozbawienia wolności, zaś suma wszystkich 3 kar jednostkowych objętych przedmiotowym postępowaniem to 7 lat pozbawienia wolności.

Tym samym, kierując się wyżej wskazanymi dyrektywami Sąd wymierzył skazanemu P. G. w pkt. II wyroku karę łączną 6 lat pozbawienia wolności, która jawi się jako dolegliwość sprawiedliwa, w kontekście przedstawionych wyżej okoliczności sprawy. Tak ukształtowana kara łączna pozbawienia wolności w ocenie Sądu, winna stanowić dla skazanego motywację, dla kształtowania właściwych postaw w procesie resocjalizacji zmierzających do respektowania obowiązującego porządku prawnego.

W pkt. III wyroku łącznego na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku kary łącznej zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K (...) Sądu Rejonowego w B. w skład której zaliczono okres zatrzymania skazanego w dniu 20.09.2011r. od godz. 06:05 do godz. 15:00 i okres odbytej przez skazanego kary pozbawienia wolności w sprawie II K (...) Sądu Okręgowego w E.od dnia 30.07.2014r.